863/11

Den 14. marts 2011 blev i sag nr. 78.901:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at udbetale godtgørelse for psykisk mén i forbindelse med, at han blev sigtet og fængslet for forsøg på manddrab, selv om han var uskyldig.

Klageren blev anholdt den 27/7 2008 og sigtet for forsøg på manddrab. Han var anholdt i 10 timer. Påtale mod klageren blev efterfølgende frafaldet som helt grundløs den 21/4 2009. Af brev af 21/4 2009 til klageren fra en politiadvokat fremgår herved bl.a.:

> "Jeg har i dag i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1, besluttet at opgive påtale mod Dem i den sag, hvor De har været afhørt som sigtet for mulig overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21 - forsøg på manddrab - ved den 27. juli 2008 på … have stukket … i brystet med en kniv.
>
> Min beslutning er begrundet i, at sigtelsen efter nærmere undersøgelse må betragtes som grundløs. Det fremgår af sagen, at De blev sigtet for forsøg på manddrab, fordi et vidne udpegede Dem som gerningsmand til knivstikkeriet. Under genafhøring af vidnet kom det frem, at denne udpegning beroede på en fejl/forveksling, og der er ikke andre beviser i sagen, der peger på, at De var involveret i slagsmålet, hvorunder forurettede blev stukket med en kniv."

Klagerens advokat gør gældende, at klageren som følge af sigtelsen og anholdelsen har udviklet en alvorlig psykisk lidelse, og at tilfældet skal anerkendes som et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Klagerens advokat har i en supplerende redegørelse til klageskemaet bl.a. anført:

"Iflg. policen er et ulykkestilfælde defineret som en pludselig hændelse, der forårsager personskade. Tryg mener ikke, der er tale om en sådan pludselig hændelse, der har forårsaget personskade, ligesom Tryg henviser til forsikringsbetingelsernes pkt. 3.2.1., hvor det er anført, at forsikringen ikke dækker varigt men i form af psykiske følger efter hændelser, hvor forsikrede ikke selv har været udsat for fare for personskade.

Tryg skriver videre, at en anholdelse ikke er en situation, hvor der er fare for personskade.

En anholdelse er en magtanvendelse, hvor der i øvrigt altid er fare for personskade, men det gøres ikke gældende, at anholdelsen har været særlig hårdhændet. Problemet i sagen er, at min klient ud over anholdelsen, der selvfølgelig var en traumatisk oplevelse, blev sigtet for en meget alvorlig forbrydelse. Disse to begivenheder tilsammen udløste hans nuværende psykose.

Højesteret har i dommen UfR 2010.1609 udtalt, at ordet 'legemsbeskadigelse' i beskrivelse af et ulykkestilfælde også kan omfatte psykiske skader. Højesteret har således foretaget en udvidende fortolkning af betingelserne i en sædvanlig ulykkesforsikringspolice. I nærværende forsikringspolice er et ulykkestilfælde beskrevet som 'en pludselig hændelse, der forårsager personskade'.

En anholdelse og sigtelse for en meget alvorlig forbrydelse må betegnes som en pludselig hændelse, uanset om anholdelsen ikke i sig selv har været af en voldelig karakter. Men det at blive anholdt er en pludselig hændelse, og en personskade er også en psykisk personskade iflg. Højesterets fortolkning."

Ved brev af 22/9 2010 har selskabet hertil bl.a. anført:

"Af skadeanmeldelsen som vi modtog den 27. juli 2009 fremgår følgende: 'Sigtet for forsøg på manddrab. Sigtelsen opretholdt i ni måneder. Psykisk mén som følge af den lange sigtelse. Påtalen frafaldet!'

I henhold til forsikringsbetingelsernes punkt 2.2 defineres et ulykkestilfælde som: 'en pludselig hændelse, der forårsager personskade'.

Af forsikringsbetingelsernes punkt 3.2.7 fremgår endvidere, at forsikringen ikke dækker: 'varigt mén i form af psykiske følger efter hændelser, hvor forsikrede ikke selv har været udsat for fare for personskader.'

Vi afviste den 31. juli 2009 skaden som et dækningsberettiget ulykkestilfælde med henvisning til forsikringsbetingelsernes ulykkesdefinition. Vi anførte, at der ikke var tale om en pludselig hændelse, men om et psykisk pres.

Vores kunde henvendte sig efterfølgende til Trygs kvalitetsafdeling den 8. juni 2010, idet han var uenig i denne afgørelse og nu, modsat hvad han anførte i sin anmeldelse, oplyste, at det var selve anholdelsen og ikke den lange sigtelse, som havde forårsaget hans psykiske skade.

På baggrund af kundens henvendelse gennemgik vi herefter sagens akter på ny. I den anledning indhentede vi også, for god ordens skyld, politiets anholdelsesrapport. Vi bad endvidere kunden om samtykke til, at vi kunne indhente lægelige oplysninger til yderligere at belyse sagen.

Kunden ønskede imidlertid ikke, at der blev indhentet lægelige oplysninger, idet han ikke mente, at disse kunne tilføre sagen noget nyt.

Af anholdelsesrapporten fremgår, at vores kunde blev lagt i håndjern og ført ind i politibilen. Altså en almindelig ordinær anholdelse.

I den anledning skal endvidere bemærkes, at vi ikke er gjort bekendt med, at kunden skulle have gjort indsigelser til politiet vedrørende den måde, hvorpå selve anholdelsen er foregået.

Efter det til sagen oplyste, er der således foregået en sædvanlig anholdelse. Dette er efter vores vurdering ikke en situation, hvor der er fare for personskade, og forholdet vil derfor ikke være omfattet af ulykkesforsikringen, jf. punkt 3.2.7, som er nævnt ovenfor.

I advokat … sagsfremstilling til nævnet anføres: 'grundet den alvorlige sigtelse og anholdelse udviklede min klient en alvorlig psykisk lidelse, der har bevirket, at han måtte opgive sit arbejde og nu er indlagt'.

I advokatens supplerende redegørelse til nævnet fremgår: 'Problemet i sagen er, at min klient ud over anholdelsen, der selvfølgelig var en traumatisk oplevelse, blev sigtet for en meget alvorlig forbrydelse. Disse to begivenheder tilsammen udløste hans nuværende psykose.'

I kundens brev til koncernchef …, oplyser kunden ligeledes at: 'Selve oplevelsen hos politiet var så slem at jeg har udviklet en svær depression og fået voldsomme angstanfald. Jeg blev lukket ind i en lille celle uden vinduer fik fjernet mit alt mit tøj og givet en tynd papirsdragt. Jeg fik ikke lov til at gå på toilettet i mange timer selvom jeg prøvede at kontakte dem der var på vagt. Dette resulterede i at jeg måtte stå i min egen urin inde i cellen. Da jeg endelig fik lov til at gå på toilettet fik jeg lov til at sidde foran 3 betjente og forrette min nødtørft.'

Ligeledes af kundens tidligere advokat … sagsfremstilling til … Advokatur fremgår, at forsikringstageren i flere år har lidt af svære problemer med angst, OCD og depression og har været i et længere behandlingsforløb i England. 'Selv i velbehandlet tilstand var hans psyke meget skrøbelig og anholdelsen med den meget alvorlige sigtelse for forsøg på manddrab smadrede hans psykiske tilstand. Det blev ikke bedre af, at sigtelsen blev opretholdt helt urimeligt længe og først efter ni måneder blev opgivet. Det har været en enorm belastning for ham at have sigtelsen hængende over hovedet.'

Kundens psykolog … har endvidere i mail til kunden udtalt, at det er indiskutabelt, at han har lidt alvorlig skade efter at have været anholdt af politiet og anfører følgende: 'Du bliver ført bort fra en restaurant i håndjern anklaget for, at du har stukket en mand ned med en kniv. Anholdelsen er uberettiget men ikke desto mindre opretholder politiet sigtelsen imod dig i 9 lange måneder hvor du ikke ved om du er købt eller solgt.'

Også speciallæge i psykiatri … er til sagen blevet bedt om at udtale sig om sammenhængen mellem psykisk lidelse og de specifikke oplevelser, der ligger forud for symptomudviklingen hos kunden. Speciallægen har i sin skrivelse anført følgende: 'De følgende 9-10 måneder blev sigtelsen opretholdt, uagtet at offeret rent faktisk afviste, at det var ham der var gerningsmanden, og uagtet, at der var DNA-spor, der pegede i en helt anden retning.... Strafferammen var angiveligt op til 12 år, og i alle disse måneder gik [klager] i angst og uvished. Fik det tiltagende psykisk dårlig, mistede af den grund sit arbejde m.m. … En sådan anklage, der hviler på et tyndt, og åbenlyst forkert grundlag vil helt klart, ikke mindst i forbindelse med anklagens art og evt. konsekvenser for alle mennesker udgøre en overordentlig stor psykisk belastning...'

Vurdering
De oplysninger og udtalelser vi har i sagen, beskriver samstemmende, at det er det forløb som kunden har oplevet i forbindelse med at blive anholdt og sigtet uforholdsmæssigt længe, som forståeligt nok har givet ham psykiske gener. Ikke mindst de oplevelser og situationer han har været bragt i hos politiet, har som han også selv beskriver, påvirket ham meget.

Selvom det af brev til nævnet er oplyst, at det netop var anholdelsesøjeblikket, som selvstændigt forårsagede forsikringstagers psykiske gener, så må det på baggrund af forsikringstagers egen forklaring i anmeldelsen samt oplysningerne i sagens øvrige bilag fastholdes, at det er forløbet, som angiveligt har bevirket, at forsikringstageren har pådraget sig et psykisk traume.

Som også tidligere skrevet i brev til kunden af 21. juni 2010, er der ingen tvivl om, at det han har været udsat for i forbindelse med sigtelsen for forsøg på manddrab, har været yderst ubehageligt og krænkende, men det er fortsat vores vurdering, at det ikke har karakter af noget pludseligt og derfor ikke er at betragte som et ulykkestilfælde i forsikringsretlig henseende. Ydermere har kunden ikke været bragt i en situation hvor han efter vores vurdering, har været i fare for at få personskade. Hændelsen er derfor heller ikke af den grund omfattet af ulykkesforsikringen, jf. punkt 3.2.7 i betingelserne."

I en psykologudtalelse af 6/5 2010 fremlagt af klageren fremgår det bl.a.:

"På baggrund af de samtaler vi har haft med hinanden siden 15. juni 2009, er det for mig indiskutabelt, at du har lidt alvorlig skade efter at have været anholdt af politiet. Du bliver ført bort fra en restaurant i håndjern anklaget for, at du har stukket en mand ned med en kniv. Anholdelsen er uberettiget men ikke desto mindre opretholder politiet sigtelsen imod dig i 9 lange måneder hvor du ikke ved om du er købt eller solgt.
Som bekendt har alt en begyndelse et forløb og en afslutning, men denne sag vil ingen ende tage. Du har stadig ikke fået nogen oprejsning for den ydmygende behandling du har været udsat for. Det er som om, at de instanser der hidtil har vurderet din sag, af mangel på krise - og traume psykologisk forståelse forsøger at bagatellisere din sag.
En negativ psykisk og social kædereaktion blev sat i gang den dag du blev anholdt og i dag er du på grund af din tilstand, uden arbejde uden tro på fremtiden, på grænsen af en svær depression. Hvis denne negative spiral skal vendes, så du kan komme dig over det du er blevet udsat for, skal der mere end psykologi til. Der skal det yderligere til, at der er nogle myndigheder der tager denne sag alvorligt og anerkender at der er blevet gjort uret og at der efterfølgende skal gøres noget ved det."

I udtalelse af 23/7 2010 fra en overlæge og speciallæge i psykiatri hedder det bl.a.:

"Jeg er af ovennævnte, der aktuelt er i behandling på …, for hvilket jeg er leder, blevet bedt om at udtale mig om sammenhængen mellem psykisk lidelse og de specifikke oplevelser, der ligger forud for symptomudviklingen.
Disse oplevelser er i resume:
Pludselig anholdelse og sigtelse for mordforsøg, hvor et offer blev dolket i abdomen, på et værtshus, hvor ovennævnte opholdt sig. Han var blevet udpeget af et vidne, der mente at det var ham, der var gerningsmanden.
De følgende 9-10 måneder blev sigtelsen opretholdt, uagtet at offeret rent faktisk afviste, at det var ham der var gerningsmanden, og uagtet, at der var DNA-spor, der pegede i en helt anden retning.

Strafferammen var angiveligt op til 12 år, og i alle disse måneder gik [klager] i angst og uvished. Fik det tiltagende psykisk dårligt, mistede af den grund sit arbejde m.m.

Der vil kunne rekvireres en større erklæring med beskrivelse af forløbet, hvis det ønskes, men på det foreliggende er der naturligvis en oplagt sammenhæng mellem disse trusler og sygdommen.

En sådan anklage, der hviler på et tyndt, og åbenlyst forkert grundlag vil helt klart, ikke mindst i forbindelse med anklagens art og evt. konsekvenser for alle mennesker udgøre en overordentlig stor psykisk belastning, der er at sammenligne med svær legemlig sygdom, alvorlige ulykker eller katastrofeoplevelser, som samtlige kan udgøre alvorlige tab eller trusler om tab, i denne sammenhæng oven i købet tab af frihed og social anseelse.

Der findes formentlig en del litteratur indenfor retspsykiatrien, om konsekvenser af uskyldigt mistænkte, som vil kunne bruges juridisk."

Af byretsdom af 18/11 2010, hvor klagerens erstatningskrav mod anklagemyndigheden blev afgjort, fremgår bl.a.:

"**Erstatningssøgende**, [klager], har forklaret, at han blev anholdt den 27. juli 2008. Alt gik så hurtigt, og før han fik set sig om, blev han lagt i håndjern. Han havde lige talt med en sød gymnasieveninde, og hun og mange andre venner så, hvad der skete, og hørte, at han blev sigtet for forsøg på manddrab. Nogle begyndte endog at snakke om, at sådan noget kostede 6-12 år, og erstatningssøgende, der havde en lille dreng på ca. 3 år på det tidspunkt, så livet gå forbi sig. Erstatningssøgende har tidligere haft psykologiske problemer … Problemet med psyken brød ud i 1998, da han var 22 år. Han fik angst- og panikanfald, havde dødsangst og var stærkt deprimeret. Da han ikke var psykotisk, kunne han ikke blive behandlet i Danmark, men han tog til London, dels på grund af studiet, dels på grund af, at han kunne blive behandlet der. Han blev behandlet af en læge. Det kostede ca. 70.000 kr., som hans adoptivmor betalte, og det lykkedes lægen at få erstatningssøgende så godt på fode igen, at han kunne passe sit arbejde og leve et liv. Det var dog sådan, at han fortsat gik til samtaler og tog noget nervemedicin. Erstatningssøgende er uddannet salgskonsulent og har igennem hele livet frem til anholdelsen i juli 2008 haft arbejde. Han har blandt andet haft arbejde i … Hos … var han ansat frem til juli 2008 til en løn på 25.000 kr. om måneden med tillæg af bonus. Det job måtte han sige op på grund af denne sag, fordi han var ved at bryde sammen. Han oplevede i forbindelse med anholdelsen og fremstilling i grundlovsforhøret, at han blev sat i en celle, frataget sit tøj, og ikke kunne komme på hverken toilettet eller få lov at få sin nervemedicin. Det gjorde, at hans panik- og dødsangst i den grad brød ud igen. Efter han blev løsladt i grundlovsforhøret, måtte han tage op til sin adoptivmor i nogle dage. Selvom der var navneforbud, vidste alle i erstatningssøgendes omgangskreds, hvad det var, … skrev om, da det stod i avisen, at politiet havde taget gerningsmanden. Erstatningssøgende var ikke i stand til at passe et arbejde, men banken sagde, at hvis han ikke fik arbejde og penge, ville de sætte hans lejlighed på tvangsauktion, og han fik derfor i august 2008 et nyt job, hvor han var 2- 3 måneder, men han måtte stoppe, fordi han ikke kunne klare presset. Blandt andet var det sådan, at der ofte kom en politibil, der standsede foran arbejdspladsen, og hver gang det skete, troede han, at nu kom politiet og hentede ham igen, og han måtte derfor løbe ud bagved og ringe til sin adoptivmor. Han var ikke medlem af nogen a-kasse og havde i øvrigt altid kunne klare sig selv, men i december 2008 måtte han gå til kommunen og også i december 2008 tog han et tidsbegrænset job, herunder igen fordi banken pressede ham på hans lejlighed. I marts 2009 måtte han opgive at passe et arbejde. Han blev sygemeldt og fik sygedagpenge,

hvilket han i øvrigt stadig får, men nu udløber fristen herfor snart. Han har været til læge og forklaret om sin dødsangst og selvmordstanker. Hans lille søn er 4 år, han har fælles forældremyndighed med moderen, og han har lovet sig selv, at han ikke vil gøre det samme over for sin søn, som han selv har oplevet. Lægen sagde, at han ikke kunne gøre noget ved det andet end at give ham 12 samtaler med en psykolog på papiret, hvor han selv måtte betale halvdelen. Det kunne han ikke, og nu har han lånt penge af kommunen og sin mor til det. Han har været indlagt 2½ måned på …, der ganske ekstraordinært har tilbudt at give ham yderligere behandling. Det er erstatningssøgendes ønske at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Han kan slet ikke holde det her ud. Psykologen har sagt, at der i hvert fald går 1 år, før han er klar til det på ca. halvtid, og han er klar over, at der er risiko for, at han måske aldrig bliver i stand til at vende tilbage til arbejdsmarkedet. I den lange tid, hvor han var sigtet, rykkede han selv og hans advokat mange gange for en afgørelse. Kriminalmanden sagde blandt andet, at han skulle lade være med at ringe, og juristen sagde, det ikke var hendes problem. Han ringede mindst 30 gange. Over de 9½ måned, hvor han var sigtet, nåede han så langt, at han begyndte at tvivle på sig selv, og om det alligevel kunne være ham, der kunne have gjort det. I marts 2010 fik han besked om, at han kunne hente sine ejendele hos politiet, for ellers blev de destrueret. Der var en masse tøj og en kniv med skæfte, der slet ikke var hans, men politiet sagde, at han skulle tage det med. Til sidst tog han det med og tænkte, at han måske kunne bruge det i sin erstatningssag.
I forbindelse med forklaringen har erstatningssøgende og advokaten tilbageleveret en sort sæk med effekter, som ikke tilhører erstatningssøgende. Erstatningssøgende har hele tiden forholdt sig rolig og stille, når han har henvendt sig til myndighederne, og han har hørt på, at man har sagt til ham, at han bare har været uheldig, men for Erstatningssøgende har det haft nogle meget alvorlige konsekvenser, der også har ført videre ud i forhold til hans søn og adoptivmor.

Anklageren dokumenterede vedrørende [klagers] sygdom, erklæring af 14. august 1997 samt henvendelse til lægen den 7. januar 2006 og 31. januar 2008.

[Klager] forklarede hertil, at, som han tidligere har forklaret, er det sådan, at den diagnose, han har, bevirker, at der er ting, han må leve med resten af sit liv. En af de ting, han har lært, er, at når han har stresssymptomer, skal han søge behandling, og det er præcis det, han har gjort den 7. januar 2006 og den 31. januar 2008.

Overlæge … har forklaret, at han er overlæge på …, som er en del af … psykiatritilbud, og hvor man behandler ikke-psykotiske lidelser, herunder depressioner og angsttilstande og sværere tilpasningsproblemer. Der er i dag alene ambulant behandling, men der har været døgnbehandling. Vidnet har kendt [klager] siden juli 2010, hvor vidnet stod for at visitere [klager]. Det foregår ca. 3 uger forud for en behandling og [klagers] behandling startede den 6. juli 2010. [Klager] blev da indlagt, og [klager] er fortsat i behandling, men nu som ambulant patient. Den diagnose, der blev stillet ved behandlingens start, var tilpasningsreaktion med angst og depressions symptomer, OCD, og personlighedsforstyrrelse. Vidnet er bekendt med, at [klager] tidligere har haft tilsvarende diagnose, men dog ikke været så dårlig som i denne omgang. [Klager] hørte til den mest symptombelastede del af det klientel, der er på ... Det er vidnets opfattelse, at baggrunden herfor har været den, at [klager] har været sigtet for en alvorlig forbrydelse over en længere periode. En sigtelse for forsøg på manddrab vil for alle være en belastning, men for [klager] har tidsperspektivet været voldsomt belastende. Grunden hertil er blandt andet, at [klager] har en udpræget retfærdighedssans, og en belastning kan som sådan udløse de symptomer, der kendes for patienter med OCD. At reaktionen har varet nu mere end et år, efter sigtelsen er frafaldet, er heller ikke ualmindeligt, og det er vidnets opfattelse, at der må skønnes at gå i hvert fald et år mere, før man kan se resultaterne af behandlingen. Prognosen for [klager] er relativ god, idet han er en godt begavet

fyr. Man kan dog måske forudse, at det vil være sådan, at [klager] fremover er blevet mere sårbar, end han hidtil har været. Vidnet kan ikke sige noget om, hvornår man kan forvente et stationært tidspunkt.

… har forklaret, at hun er adoptivmoder for [klager]. … Da [klager] var ca. 22 år, var han i …, hvor vidnet besøgte ham, og på det tidspunkt blev hun chokeret over, hvor svært [klager] havde det. [Klager] kom i behandling hos en …, der har været den bedste læge, han har haft. [Klager] blev en glad ung mand med et godt liv og klarede det, han skulle, og der var ikke længere angstanfald, hvor han krympede sig sammen. Den … læge havde formået at give [klager] nogle redskaber, som [klager] kunne arbejde med for sig selv. Forud for den 27. juli 2008 havde [klager] derfor godt arbejde, gode venner og kammerater, og et godt forhold til sin lille søn. Da [klager] ringede efter grundlovsforhøret og kom hjem til vidnet, havde han det rigtig dårligt. Angstanfaldene var kommet tilbage, og han lå med voldsomme rystelser, nærmest som i krampe. Han lå bare og kunne hverken spise eller andet. Vidnet mener, det stod på nogle dage, og herefter begyndte [klager] at arbejde igen. Vidnet kunne godt se, at [klager] ikke havde det godt, og at han var psykisk ustabil. Det er vidnets opfattelse, at [klager] aldrig er blevet helt sig selv igen. [Klager] har været meget fokuseret på den lange tid, sigtelsen for forsøg på manddrab har været opretholdt, og hvor han har gået og været bange for at blive konfronteret med en fængselsstraf på 6-12 år, der igen kunne betyde, at han ikke skulle se sin lille søn vokse op. Det har været en følelse af magtesløshed både for [klager] og også for vidnet og bekendte, en magtesløshed over for den situation, som [klager] kom i. Vidnet mener, at hun over perioden har ydet 50-60.000 kr. til [klager] for at hjælpe ham over de værste økonomiske problemer. Vidnet føjer til, at [klager] fortalte hende, at hver gang, han så en politibil, kom angsten og reaktionerne frem igen.
…

Rettens begrundelse og afgørelse.

Domsmandsretten lægger på baggrund af de dokumenterede oplysninger og vidneforklaringen til grund som bevist, at [klager] også forud for anholdelsen den 27. juli 2008 havde en diagnose lydende på tilpasningsreaktion med angst og depressionssymptomer, OCD og personlighedsforstyrrelse. Domsmandsretten lægger endvidere til grund, at [klager] var behandlet så godt for sin lidelse, at han kunne klare sig selv på arbejdsmarkedet.
Domsmandsretten lægger videre til grund, at [klager], således som han har forklaret, forud for anholdelsen tjente ca. 30.000 kr. om måneden samt, at [klager] - hvis han mærkede symptomer på stress eller lignende - søgte læge for på den måde at holde sit helbred i orden.

Domsmandsretten lægger til grund som bevist, at efterforskningen i sagen foregik løbende i dagene i juli måned og frem til den 14. august 2008. Endvidere, at der i september måned alene fremkom DNA-erklæringer, herunder erklæringer, der godtgjorde, at [klagers] DNA ikke var på forurettede eller kniven samt, at forurettedes blod ikke var på [klagers] tøj. Domsmandsretten lægger videre til grund, at den genafhøring, der foregik af det eneste vidne, der pegede på [klager] som gerningsmand, blev foretaget den 18. december 2008. Domsmandsretten lægger endelig til grund, at [klager] først modtog afgørelse om endelig påtaleopgivelse i april måned 2009. Domsmandsretten finder ikke, at det i denne sag forelagte og beskrevne forløb vedrørende en efterforskning, der også havde til formål at afgøre, om en person var sigtet med urette, er fremmet i et passende tempo.

På denne baggrund finder domsmandsretten, at selv om betingelserne for yderligere erstatning efter retsplejelovens § 1018 a, stk. 1, ikke er til stede, er der i denne sag særlig grund til, at det findes rimeligt at yde erstatning for økonomisk tab, jf. retsplejelovens § 1018a, stk. 2.

Det tilføjes, at domsmandsretten også ved de dokumenterede lægeerklæringer og den afgivne vidneforklaring finder det godtgjort, at de forhold - dels at der blev rejst en sigtelse mod

[klager] for forsøg på manddrab, der medførte en kortvarig frihedsberøvelse, dels at denne sigtelse forblev opretholdt over ca. 9 måneder - har medført, at [klager] ikke i tiden efter august 2008 har kunnet passe et arbejde, og at [klager] har måttet gå i behandling for sin sygdom. Domsmandsretten finder endvidere, at det er godtgjort, at [klagers] reaktion og deraf følgende økonomiske tab er en adækvat og for politiet påregnelig følge af sigtelsen og dennes opretholdelse over en periode på ca. 9 måneder..

Domsmandsretten finder endvidere, at [klager] har godtgjort, at et skønsmæssigt beløb på 100.000 kr. omfattende lån, overtræk, mistet løn og kontanthjælp, indgår i det økonomiske tab.

På denne baggrund gives der [klager] medhold i, at Statskassen skal udbetale yderligere 100.000 kr. i erstatning til [klager]."

Af forsikringsbetingelserne fremgår det bl.a.:

"**2. Hvad dækker forsikringen**
2.1
Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.

2.2
Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

3. Hvad dækker forsikringen ikke
3.1 Manglende årsagssammenhæng
For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.

3.2 Sygdom m.m.
…
3.2.2
Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom.
…
3.2.7
Varigt mén i form af psykiske følger efter hændelser, hvor forsikrede ikke selv har været udsat for fare for personskader."

Nævnets flertal - 3 medlemmer - udtaler:

Efter det oplyste var klageren helt uskyldig, og mistanken mod ham skyldtes så vidt ses alene, at et vidne fejlagtigt udpegede ham som en mulig gerningsmand. Vi har endvide-

re særligt hæftet os ved, at det af forklaringerne afgivet i retten i forbindelse med behandlingen af klagerens erstatningskrav mod anklagemyndigheden fremgår, at klageren allerede under og umiddelbart efter frihedsberøvelsen viste tegn på en betydelig psykisk reaktion.

På denne baggrund finder vi, at klageren ved anholdelsen og den efterfølgende frihedsberøvelse, sigtet for manddrab, har været centrum i en pludselig hændelse, der har rummet fare for at medføre personskade i form af psykiske skader.

Vi finder endvidere, at dækningsundtagelsen i forsikringsbetingelsernes pkt. 3.2.7. ikke finder anvendelse i sagen, idet undtagelsen alene omfattet hændelser, der ikke rummer fare for at medføre fysiske eller psykiske skader, jf. herved nævnets tidligere afgørelser 74.976 og 76.297.

På denne baggrund finder vi, at den uberettigede anholdelse og frihedsberøvelse af klageren udgør et dækningsberettigende ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Forsikringsbetingelsernes krav om pludselighed kan dog ikke anses for opfyldt for så vidt angår den del af klagerens psykiske mén, der måtte være en følge af den langvarige periode, hvor anklagemyndigheden efter løsladelsen af klageren opretholdt påtalen mod ham. Eventuelt psykisk mén som følge heraf vil herefter ikke være omfattet af forsikringen.

Nævnets mindretal - 2 medlemmer - finder, at anholdelsen og den efterfølgende frihedsberøvelse af klageren den 27/7 2008 ikke opfylder kravene for at kunne anses for et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand. Mindretallet finder derfor ikke grundlag for at kritisere selskabets afvisning af at udbetale godtgørelse for psykisk mén.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Tryg Forsikring A/S, skal anerkende, at klageren den 27/7 2008 har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde, og skal opgøre og udbetale eventuel méngodtgørelse til klageren med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

J. Hermann